

men nu ere vi komne med ind i Konventionen, og det vil vist ikke kunne benægtes, at det er til Fordel ogsaa for vore Forfattere og vore Kunstnere i det hele taget. Et lille Land trænger jo frem for noget til Beskyttelse netop i denne Retning, da Kaarene for Kunstnerne kunne være trænge nok at leve under i et Land som Danmark. Men i et Lovgivningsarbejde, der omfatter og spænder over saa store Felter som Konventionslovgivningen, er det jo ganske naturligt, at hvad der en Gang er blevet vedtaget, ikke kan gælde gennem alle Tider, thi det er jo saa paa dette Omraade som i alle andre Forhold, at som Tiden gaar, følger Udviklingen med, og der kommer ny Kunstarter frem, der til en given Tid ikke have haft nogen Betydning, men som have arbejdet sig frem og faaet Betydning for Udviklingen i det hele og for vedkommende Kunstner, og det er da ogsaa rigtigt, at noget saadant bliver medtaget.

Nu har der jo været afholdt den sidste Konference nede i Berlin; vi have haft vore delegerede dernede, og før de rejste derned, havde de forhandlet med rette vedkommende herhjemme, saaledes at de vare nogenlunde sikre paa, hvad de kunde vente at faa vedtaget, naar de kom tilbage fra Konferencen. Det er derefter i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget paa denne Konference, at der her er forelagt et Lovforslag, hvorved der foreslaas en Del Ændringer i de nugældende Bestemmelser. Det er jo vanskeligt nok at være klar over et Forhold, der er saa omfattende som dette, men jeg mener dog at kunne tilraade, at vi tiltræde Forslaget, saaledes som det foreligger her, og jeg har ikke tænkt, at det vilde være nødvendigt at henvise det til noget Udvalg, men jeg vil i saa Henseende afvente, hvad der senere bliver sagt af Medlemmer, som have en større Oversigt over disse Forhold, end jeg tiltror mig at have.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Goos: Jeg maa ligesom den ærede foregaaende Taler paa det varmeste anbefale Forslaget til Vedtagelse. Det var jo i 1902, at vi efter mange Bestræbelser, der havde strakt sig gennem en Aarrække, fik den gældende Lov om Forfatterret og Kunstnerret, og denne Lov muliggjorde Danmarks Tiltræden af Bernerkonventionen og Bernerunionen, hvorved der skabtes Danmark Tiltræden til en Union, hvis

Formaal er at skabe en international Retsbeskyttelse for Forfattere og Kunstnere, som Retfærdighed krævede, som Danmark i Længden ikke kunde holde sig borte fra, og som ogsaa i Virkeligheden vil komme danske Forfattere og Kunstnere til gode. Men denne Tiltræden af Bernerkonventionen medførte, at vi maatte og vedblivende ogsaa maa følge den Udvikling, som finder Sted indenfor Bernerunionen. Thi det forholder sig saaledes, at Retsreglerne indenfor dette Omraade ikke ere anderledes fikserede, end at de efter Omstændighederne maa modtage en videre Udvikling, enten paa Grund af ny tilkomne Fremstillingsmaader, som Ordene i den ældre Bestemmelse maaske ikke ramme, eller fordi selve Principperne, hvorpaa den internationale Retsbeskyttelse her hviler, trænge til Udvikling, konsekvent Videreførelse, som ikke altid tidligere har fundet Sted. Dette medførte, at vi allerede i 1904 maatte skride til en Tillægslov til Loven af 1902 paa Grund af den Udvikling, som da var indtraadt indenfor Bernerunionen med Hensyn til Forfatteres Beskyttelse mod Oversættelse. Man passede i øvrigt den Gang paa, hvad der ogsaa er fuldstændig rigtigt, at bemyndige Ministeriet til at lade Loven udkomme paa ny i fuldstændig Affattelse, for at vi ikke skulde være udsatte for den gamle Ulempe at maatte søge Retsreglerne paa forskellige Steder. Den gældende Lov er derfor i Virkeligheden ikke alene af 1902, men tillige af 1904. Saa kom vi i 1908 til et nyt Tillæg til den gældende Lov, men dette var ikke just foranlediget ved Bernerunionen, men ved de maaske uheldige Udtryk, som vare benyttede ved Affattelsen af den vigtige Paragraf om Kunstneres Retsbeskyttelse, og som af Højesteret var fortolket paa en Maade, hvis Rigtighed jeg i øvrigt efter den da gældende Bestemmelse ikke skal bestride, saaledes at den kom i Strid med Bernerkonventionens egentlige Mening. Det maatte vi forandre. Da blev det ikke iagttaget, da det drejede sig om et særligt Spørgsmaal, at omforme Loven igen og helt udgive den som samlet, forandret Bestemmelse. Nu foreligger der imidlertid Forslag til Forandring i den gældende Lov, grundlagt paa den Overenskomst, hvormed de forskellige Magter ere enedes ved en Konference, der har fundet Sted i Berlin, og som har ført til en revideret Konvention, der paa mange Punkter gør det nødvendigt, at den gældende danske Lov maa ændres for at komme i Overensstem-